

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης:»Όταν

Όταν

ανησυχεί, ο πατέρας ή η μητέρα, επειδή αμαρτάνει το παιδί,

και το κτυπά, οπωσδήποτε θα βγάλει αντίθετο αποτέλεσμα. Διότι, εάν το παιδί κάνει αμαρτίες, σημαίνει ότι ζητάει την αμαρτία και θα τα βάλει με σένα, που γίνεσαι κήρυξ της αρετής. Και τώρα μεν φοβάται να αμαρτήσσει, αλλά μόλις απελευθερωθεί από σένα, θα οδηγηθεί αμέσως στο κακό. Η βία, το κακό, δεν μπορεί να βγάλει καλό.

Πες λοιπόν στο παιδάκι σου το καλό, μάθε του τι είναι ο Θεός. Μίλησέ του από το πλήρωμα της δικής σου καρδιάς, φώτισέ του λίγο τη συνείδηση με τη δική σου λαχτάρα και θεία εμπειρία, και μπαίνοντας μέσα του ο Θεός, θα Τον αγαπήσει. Μπορεί να βρίζει, μπορεί να κάνει αμαρτίες, αλλά έχοντας τα σπέρματα του Θεού, που είναι τόσο ισχυρά, ο Θεός τα καλλιεργεί και βγαίνει η καινούργια φύτρα, το καινούργιο βλαστάρι, το οποίο δίδει καινούργια ζωή. Αυτή είναι η μετάνοια.

Το παιδί δηλαδή αυτό, επειδή το αφήνεις ελεύθερο, επειδή το σέβεσαι, επειδή του είπες την αλήθεια, επειδή του αποκάλυψες τι έχει η καρδούλα σου και τι κόσμοι υπάρχουν μέσα σε αυτήν, λέγει μετά: Μα, τι φρικτή ζωή που κάνω! Τι είναι αυτή η αμαρτία! «Αναστήσομαι και επιστρέψω εις τον Πατέρα» (Λουκ. 15, 18). Και ο βλαστός της μετανοίας βγάζει τον καρπό της καινής ζωής.

Έτσι τα καταφέρνει ο Θεός να βγάζει και από το στόμα του λύκου τη σωτηρία.

Ο Ιώβ, από την κατάρα στην οποία είχε πέσει, έβγαλε την ευλογία του Θεού και ανακαινίσθηκε. Ο Μωυσής ο Αιθίοπας, από τα εγκλήματα και τις ληστείες, έβγαλε την καινούργια ασκητικότερη ζωή κι έγινε αγνώριστος. Δεν τον γνώρισαν καν οι παλαιοί σύντροφοί του και οι άλλοι ληστές· τόσο «ανεκαινίσθη ως αετού η νεότης του» (Ψαλμ. 102, 5), έγινε καινούργια η ζωή του.

Επομένως, μπορούμε να πούμε: Όποιος είναι θυμώδης, ας στρέψει όλο το θυμό, όλη την εσωτερική έντασή του προς την αγάπη του Θεού, προς την ειρήνη, προς τα σωτήρια λόγια, προς το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με, τον αμαρτωλόν», χρησιμοποιώντας όποιον τρόπο τον βοηθά. Κάποιος το έλεγε, κτυπώντας τα χέρια του. Τον είδα και τον ρώτησα: «Τι κάνεις εκεί;» και μου απάντησε: «Είχα μάθει με τα μηχανήματα να κουνώ τα χέρια μου και δεν μπορώ τώρα να κάνω αλλιώς». «Μπράβο!», του λέγω. Βλέπετε πως το κακό, ο θόρυβος, που είναι το χειρότερο κακό, μπορεί να βγάλει και καλό; Κάποιος θαλασσινός το έλεγε, έχοντας την εντύπωση ότι έπιανε τα κουπιά, γι' αυτό και κουνούσε τα χέρια του. Πραγματικά έπιανε το κουπί, το Χριστό.

Άρα, το παν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε. Ό,τι μας δίνει ο Θεός, ότι μας κάνουν οι άλλοι, ότι παθαίνουμε μέσα μας και γύρω μας, όλα είναι μεταγωγικά προς το Θεό. Τόσο απέραντη είναι η αγάπη του Θεού. Μόνο τα αποβράσματα του εγώ μας δεν είναι σωτήρια. Αυτά μας απομακρύνουν από το Θεό.

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης

Επιμέλεια δημοσίευσης: Γιώτα Παμπάλου

Πηγή: orthodoxianpress.com